

$\frac{4}{11}$ (F. Sp. 1293). 3. Beh. $\frac{6}{11}$ (F. Sp. 1396). *Loven stadfæstet* II. November 1931. (Lov-Tid. Nr. 279).

Ved Loven bemyndiges Regeringen til ved kongelig Anordning at sætte i Kraft Bestemmelserne i den under 6. Februar 1931 indgaaede Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende international-privatretnlige Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal.

Loven danner Slutstenen paa den fællesnordiske Revision af de familieretlige Love. Ved disse er i de nordiske Stater gennemført i Hovedsagen ensartede Regler, idet der kun paa enkelte Punkter findes Uoverensstemmelser af Betydning. I Konventionen gives nu Bestemmelser om, hvorledes disse Regler skal gennemføres, hvorledes der af Myndighederne og Domstolene skal forholdes, hvis f. Eks. en Nordmand eller Svensker ønsker at indgaa Ægteskab her i Landet eller vil skilles her eller adoptere her — eller hvis f. Eks. en herboende Finne er umyndig eller bliver umyndigerklæret. De samme Spørgsmaal kommer selvfølgelig ogsaa frem overfor Danske, der opholder sig i de andre nordiske Stater, og Konventionens Regler gælder ligeledes herfor.

De største Vanskeligheder under Udarbejdelsen af Konventionens Bestemmelser opstod ved, at Danmark og Norge fastholder det saakaldte Domicilprincip, det vil sige, at hvert Lands Myndigheder anvender sin egen Lovgivning paa alle i Landet bosatte Personer, selv om de er udenlandske Statsborgere. Finland og Sverige hylder derimod det saakaldte Nationalitetsprincip, hvorefter en fremmed Statsborgers Retsstilling i familie- og personretlig Henseende i Almindelighed skal bedømmes efter Loven i den Stat, hvor han er Statsborger.

Vanskelighederne er i Konventionen løst ved, at man enedes om i Hovedsagen at lægge et *Domicilprincip* til Grund, dog med enkelte Undtagelser.

Konventionen er delt i 4 Hovedafsnit med en Slutprotokol. Afsnit I omhandler *Ægteskab*, og Artikel I bestemmer da, at hvis en Statsborger i en af de kontraherende Stater vil indgaa Ægteskab for en af de andre Staters Myndigheder, skal hans Ret til at indgaa Ægteskabet bedømmes efter Loven i denne Stat, saafremt han i de sidste to Aar har været og fremdeles er bosat der, men ellers efter Loven i den Stat, hvor han har Statsborgerret (en af de før omtalte Undtagelser fra Domicilprincippet). Skal Statsborgerlandets Lov anvendes, kan Retten til at indgaa Ægteskabet godtgøres ved Bevidnelse fra denne Stats Myndigheder (*Ægteskabsattest*). — I de følgende Artikler gives Regler om, hvilke